

від стін будинків, суцільних заборів і інших споруджень або елементів рельєфу, що відбивають звук. Вимірювальний мікрофон був спрямований у бік транспортного потоку. Оператор, що проводив вимір, перебував на відстані не менше, ніж 0,5 м від вимірювального мікрофону. Перемикач частотної характеристики вимірювальної апаратури при проведенні виміру рівнів звуку було встановлено в положенні «А» Період виміру шумової характеристики транспортного потоку, до складу якого можуть входити автомобілі, мотоцикли, тролейбуси, трамваї, повинен охоплювати проїзд не менше 200 транспортних одиниць в обох напрямках.

Шум у нічний час в одній і тій точці вкрай сильно відрізняється від шуму в денний час. Тому виміри шуму робилися як в нічний час, так і в денний.

Результатом проведеної роботи стала побудова карти шуму Салтівського житлового масиву м. Харкова.

Слід помітити, що створення карт шуму дозволяє здійснювати моніторинг акустичного забруднення навколишнього середовища, вивчити закономірності поширення шуму в міській забудові, коригувати надалі майбутні проектні рішення.

Нікітенко Є. О., магістранта,
наук. кер. – **Оболенцева Л. В.**, канд. екон. наук, доц.,
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова, Україна*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФЕСТИВАЛЬНОГО ТУРИЗМУ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Розвиток та популяризація різноманітних туристичних напрямків у Харківській області та й загалом по території України дає значний поштовх для поширення фестивального виду туризму. На даний час в публікаціях та монографіях українських та закордонних вчених географів та економістів не має чіткого визначення терміну «фестивальний туризм», або «фестивальний тур». М. П. Крачило в своїй монографії «Географія туризму» виокремлює фестивальний туризм як вид культурно-розважального туризму, у складі розважальної подорожі з метою відвідування фестивалів і спортивних заходів [3]. В роботах І. М. Школи виділяються пізнавально-розважальні тури, головною метою яких є відвідування святкових заходів, концертів, виставок, святкування історичних подій, проте слово «фестивальний» не вживається [2]. О. О. Бейдик виділив фестивально-розважальний туризм як окремий підвид культурно-розважального туризму [1].

Поглиблений аналіз та виявлення основних закономірностей в розвитку фестивального туризму як окремого виду туризму, дає можливість визначити нові напрямки в розробці туристичних турів по всій території Харківської області, а також сприяє більш масовій популяризацію фестивального туризму.

У фестивальному туризмі можна виділити наступні підтипи: етнічні

фестивалі, релігійні фестивалі, музичні фестивалі, гастрономічні фестивалі, фестивалі сучасних субкультур, спортивні фестивалі.

До щорічних етнічних фестивалів слід віднести: регіональний фестиваль пісенно-обрядового фольклору «Сьогодні Купала, а завтра Івана»; районний фестиваль майстрів народного мистецтва «Шарівський дивокрай»; «Олексіївська фортеця» Первомайського району; фольклорне свято «Андріївські вечорниці»; ETNO DRUM fest open air Національний природний парк «Гомільшанський парк»; Слобожанський ярмарок у м. Харков.

До релігійних фестивалів відносять: православний ярмарок «Покров» м. Харків; щорічні фестивалі вертеп-фест; Різдво у музеї Г. Сковороди «Ангели зближайтеся...».

Музичні фестивалі: фестиваль «Співочі тераси; східопера OpenSpas; в місті Харків проходять фестивалі: Імпульс-Фест 2018, Extreme-Music-Fest SLOBODA, фестиваль Ragnard Reborn «Нове Коло» та ін.

Гастрономічні фестивалі: фестиваль кави; фестиваль вуличної їжі, АРТ-пікнік.

До фестивалів субкультур належить косплей фестиваль «Ханифест».

До спортивних фестивалів слід віднести Харківський марафон та велозабіг, які є традиційними фестивалями в місті Харкові.

Розглядаючи фестивальний туризм, як окремий вид туризму, слід сказати про головні проблеми даного виду туризму, адже, аналізуючи обраний напрям туризму, необхідно визначити слабкі місця.

Так, більшість фестивалів, що проходять на території Харківської області не мають широкого освітлення в засобах масової інформації, реклами в громадських місцях та у соціальних мережах всесвітньої мережі Інтернет. Це стосується не всіх типів фестивального туризму, адже популярні серед молоді та студентів музичні фестивалі мають досить широке освітлення.

Говорячи про гастрономічні, етнічні та релігійні типи фестивального туризму слід відмітити, що не всі верстви населення мають доступ до інформації щодо проведення того чи іншого фестивалю.

Фестивалі субкультур мають досить специфічне направлення та поширене серед прихильників коміксів, популярних кінофільмів, анімованих фільмів та відеоігор, тому реклама та інформація про їх проведення, як правило, доступна лише у мережі Інтернет.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Бейдик О. О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. – Київ : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2001. – 304 с.

2. Білоцерківська Г. М. Значення народних звичаїв та традицій для розвитку фестивального туризму в Україні // Сфера розваг – важлива складова у підвищенні ефективності туристичного бізнесу: Зб. наук. праць. – Донецьк, 2006. – С. 224–228.

3. Крачило М. П. Географія туризму. – Київ : Вища школа, 1987. – 208 с.